

Ved Paategning paa den for Laanet af begge Seminariets Forstandere, J. Langager (Nielsen) og C. F. Thomassen under 24de April 1895 udstedte Obligation indestod derhos Partikulier N. Hansen af Justenborg som Kautionist og Selvskyldner for Gældens skadesløse Betaling.

Da det allerede Aaret efter, at nævnte Laan var blevet udbetalt, viste sig, at Driften af Seminariet ikke kunde lønne sig, blev der indgivet Andragende om, at Laanet, for saa vidt det skulde blive nødvendigt at nedlægge Seminariet, maatte blive eftergivet, eller at der, for saa vidt dette ikke kunde bevilges, maatte blive tilstaaet Uopsigelighe'd for Laanet i et Tidsrum af 5 Aar.

Efter at Finansministeriet, der ikke havde fundet Anledning til at søge det saaledes fremsatte Andragende imødekommet, paa en til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet rettet Henvendelse var blevet gjort bekendt med, at Forstander Langager uden forudgaaende Meddelelse havde nedlagt Seminariet og derpaa var udvandret til Amerika, henvendte man sig, da det havde vist sig, at saa vel Langager som Kautionisten vare ude af Stand til at opfylde deres Forpligtelser, til den anden af Debitorerne, nuværende Klokker ved St. Johannes Kirken, Kancelliraad Thomassen, angaaende Gældens Betaling.

Som Svar paa denne Henvendelse er der fra Hr. Thomassen fremkommet Andragende om, at der maatte blive søgt Bevilling til Eftergivelse af den ham i Henhold til foranstaaende paahvilende Gæld.

Som Støtte for dette Andragende anfører Hr. Thomassen, at han, der i 1891 overtog sin nuværende Stilling, fra nævnte Tidspunkt kun formelt har været Forstander for Seminariet, idet han da af Hensyn til Varetagelsen af sine Embedspligter saa sig nødsaget til at indskrænke sin Virksomhed ved Seminariet til nogle Timers Undervisning, medens Seminariet overdroges til ovennævnte Langager som Ejer og Leder af samme. Da en i 1894 foretagen Flytning fra Kjøbenhavn til Amager af Seminariet, der imidlertid havde erholdt Anerkendelse af Staten, nødvendiggjorde Optagelsen af et Laan, anmodede Langager Thomassen, — der stadig udad til stod som Medbestyrer af Seminariet — om at medunderskrive en til Ministeriet rettet Ansøgning om et Laan paa 3,000 Kr., hvori Thomassen for at støtte Langager under hans økonomiske Vanskeligheder efter nogen Vægring indvilligede, ligesom han, som bemærket, som Meddebitor underskrev den for Gælden udstedte Obligation.

Andrageren gør gældende, at hans Medvirken ved Laanets Optagen skete i fuld Tillid til en af Langager afgiven Erklæring om, at eventuelle Paakrav om Laanets Tilbagebetaling ikke skulde komme til at berøre Andrageren, hvorhos han tilføjer, at han ikke har haft nogen som helst pekuniær Fordel af Laanet eller i andre Henseender lukreret ved dette.

Medens Finansministeriet nu ikke har fundet tilstrækkelig Føje til at søge Thomassens Andragende bevilget i sit fulde Omfang, har man dog ment, at der i Betragtning af, hvad foran er anført og under Hensyn til, at Andragendet er anbefalet af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, kunde være nogen Grund til at stille sig imødekommende lige over for ham, og Finansministeriet har derfor givet ham Tilsagn om, at man, saafremt han inden 15de ds. kontant indbetalte til Statskassen et til Halvdelen af ovennævnte Gæld svarende Beløb eller 1,500 Kr., vilde være villig til at søge finansiel Hjemmel til at fritage ham for yderligere at hæfte for Gældens Restbeløb med Renter.

Da Kancelliraad Thomassen nu har opfyldt den stillede Betingelse, tillader jeg mig at anmode det ærede Udvalg om at ville være ulejliget med til den forestaaende 2den Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1901—02 at stille følgende Ændringsforslag:

Til § 9.

Til I. 1. Afdrag paa udestaaende blandt de almindelige Aktiver optagne Fordringer.

I Teksten indføres som Anmærkning:

Efter at Kancelliraad F. Thomassen som Afdrag paa den ham i Forening med Jens Langager (Nielsen) i Henhold til Obligation af 24de April 1895 paa-